

Caminar del temps

Mireia Companys

- Al meu pare

Ara camino,
i ni el fibló del temps,
ni el bec rabiüt de cap ocell maldestre
podran deturar-me.
He abandonat platges remotes,
he descobert terres promeses,
m'he enfangat en el llot de l'aventura.
Els peus em fan mal
i la mirada lluita per fer de les ombres
objectes estimats.
Però avui ballaré, per a tu, per a mi,
un cop més, la nostra dansa.
Posa't el millor vestit,
res ni ningú podrà ferir-nos prou.
Quan acabem el ball, prosseguiré el camí.
Seré bastó i sabates cansades,
seré el dolç caminar que ja no espera
perquè a cada pas, el vent li somriu.

COMPANYS, Mireia (2013): *Interpretacions*. Exposició de fotografia i poesia.